

καὶ πικρύτερος (ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων τοῦς ἀγαθοῦς) Ποντ. (Σινώπ.) *Γλυκόγλωσσε καρβύ* (γλυκόγλωσσο παιδί) Τσακων. (Χαβουτσ.) || Ποίημ.

*Περιστέρια ἀγκάλιαζαν οἱ ἀγκαλιές,
ἄρπες οἱ ὄμοι στήριζαν, πὺν σάλευναν
σὲ μακριῆς γλυκόγλωσσες φτεροῦγες*

Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *γλυκόλαλος, γλυκόλογος, γλυκομίλητος, καλόγλωσσος, καλόλαλητος, καλομίλητος, χρυσόστομος* Ἀντίθ. *ἀχρειάνης 1* (ὅπου συνών.), *ἀχρείαστος 4, ἄχρειος Α2, βλαστημιάρης* (ὅπου συνών.), *βουρκολόγος 2, βρυσιάρης, βρωμόγλωσσος* (ὅπου συνών.), *βωμολόχος, γλωσσᾶς, κακογλωσσᾶς, κακόγλωσσος, κακολογᾶς, κακολόγος, κοπρολόγος, πικρόγλωσσος, στομᾶς, στοματᾶς, χοντρολόγος, ψαλιδόγλωσσος.*

γλυκογογγύλι τό, Θράκ. (Ἀδριανούπ.) *γλυκογογγύλη ἦ, Μακεδ.* — Γ. Χατζιδ., MNE 2,165—Λεξ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκός* καὶ τοῦ οὐσ. *γογγύλι.*

Πιθκν. τὸ φυτὸν Κράμβη ἢ ἐδώδιμος (*Brassica esculenta*) τῆς οἰκογ. τῶν Σταυρανθῶν (*Cruciferae*) ἐνθ' ἄν.

γλυκογούλι τό, Βιθυν. (Τρίγλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκός* καὶ τοῦ οὐσ. *γούλι.*

Τὸ φυτὸν Τεῦτλον τὸ κοινόν (*Beta vulgaris* ἢ *perennis*) τῆς οἰκογ. τῶν Χηνοποδιῶν (*Caenopodiaceae*). Συνών. *κοκκίνογούλι, παντζάρι.*

γλυκογυάλι τό, ἐνιαχ. *γλυκογυάλ'* Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐδ. *γλυκό*, ὡς οὐσ. νοουμένου, καὶ τοῦ οὐσ. *γυάλι.*

Ἰτάλιον οἰκιακὸν σκεῦος ἐντὸς τοῦ ὁποῦ διατηρεῖται τὸ *γλυκό*. Συνών. *γλυκοδοχεῖο.*

γλυκογυρίζω Ζάκ. Κρήτ. — Δ. Σολωμ., 18—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *γλυκὰ* καὶ τοῦ ρ. *γυρίζω.*

1) Μετβ., στρέφω κάπου τοὺς ὀφθαλμοὺς μετὰ συμπαθείας, γλυκύτητος Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ.: Ἰσμ.

Ἐχε σὲ μένα λύπησι καὶ γλυκογυρίσέ τα (νοεῖται τὰ μάτια) Κρήτ. 2) Ἀμτβ., στρέφομαι μεθ' ἡδονῆς, εὐχαριστήσεως Δ. Σολωμ., ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

*Ἐσ τὸν χορὸν γλυκογυρίζουν | ὠραία μάτια ἐρωτικά,
καὶ εἰς τὴν αὔρα κυματίζουν | μαῦρα ὀλόχρυσά μαλλιά.*
β) Περιφέρομαι εὐχαρίστως Ζάκ.

γλυκογύρισμα τό, Ἡπ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ρ. *γλυκογυρίζω.*

Τὸ γλυκὺ, εὐχάριστον γύρισμα, περιστροφή.: Ἰσμ.

*Κι ἂν ἰδῆς κάκ' ὄχ τ' ἐμένα, | ρίξε με 'ς τὰ κύματά σου,
'ς τὰ γλυκογυρίσματά σου.*

γλυκοδάφνη ἦ, Σκύρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκός* καὶ τοῦ οὐσ. *δάφνη.*

Τὸ φυτὸν Δάφνη ἢ εὐγενῆς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος (*Laurus Apollinis nobilis*), τῆς οἰκογ. τῶν Δαφνιδῶν (*Lauraceae*): *Βάνου τότες 'ς τ' φωτιά τὸ τζέτζερη με θερμὸ τσαὶ βράζει*

με λογιού-λογιού μερωδ' κά, μάραθο, γλυκᾶν' σο, γλυκοδάφνη, βλαχοπούπερο τσαὶ λ' γάτσι μπαχάρι (βλαχοπούπερο = κόκκινο πιπέρι). Συνών. *βάγια, βαγιά, βαγίτσα, δάφνη, δαφνιά, φυλλάδα.*

γλυκοδένω Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. Ζωή², 129.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *γλυκὰ* καὶ τοῦ οὐσ. *δένω.*

Δένω, ἐνώνω κατὰ τρόπον οἶονεὶ γυκύν, ἦπιον, εὐχάριστον: Ποίημ.

*Κάποιο γαλάζιον ὄνειρο ἀγάπης, κ' ἕνας ἄγγελος
μὲ μιὰ ρομφαία πύρινη, γλυκοδεθῆκαν ταίρι
κ' ἦρθες ἐσύ.*

γλυκοδέρνω Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *γλυκὰ* καὶ τοῦ ρ. *δέρνω.*

Δέρνω, πλήττω κατὰ τρόπον οἶονεὶ γυκύν, ἦπιον: Ἰσμ.

*Τὸ κύμα πὺν γλυκότερνε τῆς πέτρας τὴ μαλλάδα,
πὺν ἔδειχνε 'ς τῆς θάλασσας τὴν ὄψη πρᾶσινάδα.*

γλυκοδοντίζω ἐνιαχ. *γλυκοδοντίζου* Λέσβ. (Ἀγιάσ. κ.ά.) *γλυκοδοντιάζου* Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκός* καὶ τοῦ ρ. *δοντίζω*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *δοντιάζω.*

Μετβ. καὶ ἀμτβ., προσφέρω πρὸς δοκιμὴν, δοκιμάζω τι γλυκὺ, εὐχάριστον τὴν γεῦσιν ἐνθ' ἄν.: *Ἐσ τ' ἄρχη ἦφιρι τρέχα τσαὶ γλυκοδόδ' σι, ἀμ' 'ς τοῦ στιρνὸ κόδιφι τσαὶ τ' σιρμαγιά νὰ χάσ'* (τρέχα = μικρὰν ποσότητα) Λέσβ. (Ἀγιάσ.) *Τὰ μουρὰ ἀμόναν 'ς τ' ὄνονμά τζ' π' τὰ γλυκοδόδ' ζι αὐτόθ. Μὰ σὰ δὴζ' κὶ φάη κανένα, γλυκοδοντιάζ' κὶ κωνηγάει νὰ βρῆ ἄθρουπου νὰ φάη Σάμ.* Συνών. *γλυκαίνω-γλυκαίνομαι, καλομαθαίνω, λειξιαίνομαι.*

γλυκοδοχεῖο ἐνιαχ. *γλυκοδοχεῖου* Στερελλ. (Ἰτ. Χρισ.)

Ἐκ τοῦ οὐδ. *γλυκό*, ὡς οὐσ. λαμβανομένου, καὶ τοῦ οὐσ. *δοχεῖο.*

Δοχεῖον ὅπου διατηρεῖται τὸ *γλυκό* τοῦ κουταλιού. Συνών. *γλυκογυάλι.*

γλυκοδροσίζω Ἡπ. Μεγίστ. — Σ. Πασαγιάν., Ἀντίλ. 11.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *γλυκὰ* καὶ τοῦ ρ. *δροσίζω.*

1) *Δροσίζω* κατὰ τρόπον γλυκὺ, εὐχάριστον Ἡπ. — Σ. Πασαγιάν., ἐνθ' ἄν.: Ἰσμ.

*Νὰ πᾶς νὰ βρῆς τὴ λεύκα τὴ λυγεροκλαδοῦσα,
σιμά σου νὰ τὴν στήσης νὰ τὴν γλυκοδροσίσης*
Ἡπ. || Ποίημ.:

*Κὶ ἀκαρτεροῦν ἀπ' τὰ βουνὰ νὰ κατεβῆ τ' ἀπόγειο,
νὰ χαμοξανασάνουνε, νὰ γλυκοδροσιστοῦνε*
Σ. Πασαγιάν., ἐνθ' ἄν. 2) *Δροσίζω* μετὰ προσοχῆς, ἐπιμελῶς Μεγίστ.

γλυκοδρυάς ὁ, ἐνιαχ. *γλυκοδρυγιάς* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γλυκός* καὶ τοῦ οὐσ. *δρυάς*, διὰ τὸ ὅπ. βλ. *δρῦς.*

Τὸ δέντρον Δρῦς ἢ Αἰγίλωψ (*Quercus aegilops*) τῆς οἰκογ. τῶν Φηγιδῶν (*Fagaceae*), ἢ παράγουσα γλυκεῖς καρπούς: *Ἐχομε ἕνα γλυκοδρυγιά, π' ἀφίνεις τὰ κάστανα, νὰ φᾶς τὰ βελάνια δου.*

